

خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فەرمویت: ئەی نهوهی ئادەم، نه خوۆش بووم به لام سەردانی منت نه کرد

له ئەبی هورهیره وه -پرهزای خوای لیبت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فەرمویت: خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فەرمویت: «ئەی نهوهی ئادەم، نه خوۆش بووم به لام سەردانی منت نه کرد! بێنده که ده لیبت: ئەی پهرهردگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی؟!، پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بێنده م نه خوۆش بوو به لام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من له وێ بووم! ئەی نهوهی ئادەم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردن پیم نه به خشی! بێنده که ده لیبت: چۆن خواردن پیبه خشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی فلان بێنده م داوای خواردن لیبت کرد به لام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وهرده گرت! ئەی نهوهی ئادەم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بێنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبه خشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی فلان بێنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد به لام پیت نه به خشی! ئایا!»

[صه حیه] [موسلیم گیراوبه تیه وه]

شیکردنه وهی فەرمووده که: (ئەی نهوهی ئادەم، نه خوۆش بووم به لام سەردانی منت نه کرد! بێنده که ده لیبت: ئەی پهرهردگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهرهردگار هه موو بوونه وه ره کانی!؟) واته ئەی خودا تۆ بێ پپووستیت له سەردانیکردنی من چۆن سەردانت بکه م!، (پهرهردگار ده فەرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بێنده م نه خوۆش بوو به لام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من له وێ بووم!) ههچ ئالۆزیه ک نیه له تیگه یشتنی ئەم به شهی فەرمووده که و به هه مان شیوه به شه کانی تریش که هاوشیوهی ئەمه یه که پهرهردگار ده فەرمویت: (نه خوۆش بووم سەردانی منت نه کرد!) چونکه مه حاله خودا نه خوۆش بیبت، نه خوۆش بوون نیشانهی لاوازیه، و خودای بهرز و مهزن دووره له هه موو کومو کورتی و لاوازیه ک. مه به ستی (نه خوۆش بوون) ی ئەولیا و به ندهی چاکی خودایه که نه خوۆش بووه، بۆیه پهرهردگار فەرمووی: (ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من له وێ بووم!) و نه یه فەرموو: (پاداشتی ئەو سەردان کردنه تم پیده به خشی) ههروه که له به خشینێ خواردن و ئاو فەرموویه تی. ئەم به شهی فەرمووده که نیشانهی نزیک بوونی مرۆفی نه خوۆشه له پهرهردگاره، بۆیه زانیان ده لیبت: مرۆفی نه خوۆش زۆر نزیکه له وهی نزا کانی وه لامبدرتته وه جا ئەگەر نزا بۆ که سیک بکات یان نزا له دزی که سیک بکات. کاتی که پهرهردگار ده فەرمویت: (ئەی نهوهی ئادەم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردن پیم نه به خشی!) وه کو زانراوه خودا داوای خواردن ناکات، چونکه ده فەرمویت: { وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ } [الأنعام: 14]، واته: {هه ر خوای گه وره یه پرزق و پرۆزی به بێنده کان ده به خشیبت که بخۆن به لام ئەو بێ پپووسته له خواردن وه ههچ شتی که ناخوات و پپووستی به خواردن نیه}، ئەو زاته ده وه له مه نده و بێ پپووسته له خواردن و خواردنه وه، به لام بێنده یه ک له بێنده کانی خودا برسی بوو به لام بێنده که ی تری که توانای هه بوو پپی زانی و پپی نه به خشی، خوای گه وره ده فەرمویت: (ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وهرده گرت) واته پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وهرده گرت وه کو خه زینه یه ک بۆت له به هه شتدا، و چا که ییش به ده ئەوه نده یه هه تا حه وت سه د ئەوه نده یه هه تا چه ند جار تکی زیاتریش که خودا بیه ویت. و ده فەرمویت: (ئەی نهوهی ئادەم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بێنده که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبه خشم وتۆ پهرهردگاری هه موو بوونه وه ره کانی!) واته پپووستیت به خواردن و خواردنه وه نیه، پهرهردگار ده فەرمویت: (ئایا نه تزانی فلان بێنده م داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد به لام پیت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیت بیه خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینەت له لای من وهرده گرت!) ئەگەر که سیک داوای ئاو یان هه

خواردنه و هیه کی تری حه لالی لیت کرد نه گهر پی پی به خشیت له پیناو خوی گه وره نه وا خوی گه وره پاداشتت ده داته وه له قیامت و چاکه یش به ده نه وهنده به هه تا چند جار یکی زیاتر که خودا بیه و پت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5544>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

